

om 220 Kr. for en Tilføjelse eller Stævning, hvor et Fjerevæs Frimærke kunde gøre samme Nytte, ikke er vel dyrt betalt? Næste Gang der fremkom Gendarmeresultater, var for 1889. Jeg har dem for Djeblisset ikke officielt; men jeg tror nok, de den Gang bleve angivne til godt 30,000. Der ere de altsaa blevne billigere. Om Gendarmene nu have faaet saa mange Resultater, fordi Befolkningen i den Tid er bleven mere ondartet, eller fordi Gendarmene have været mere om sig, ved jeg ikke; men selv med dette Antal Resultater bliver det dog henimod 30 Kr. pr. Resultat. Ogsaa det finder jeg for dyrt; Resultaterne staa ikke i mindste Samklang med de mange Penge, de koste. Jeg tør vel ogsaa nok sige, at det ikke er for Gendarmernes Nyttens Skyld, at dette høje Ting, som paa de andre Punkter er saa sparsommeligt — og det er rigtigt — vil opretholde denne Institution. Jeg tror snarere, det er, som det ærede Medlem, der har været Hørtallets Talsmand her i Tinget (Rump), sagde — vistnok sidste Aar — fordi Gendarmerikorpset er et Led i den storpolitiske Kamp, det vil sige, jeg antager, at det opretholdes for Tiden for mulig at tjene som Led i en Byttehandel. Det kunde jo være, at naar vi en Gang kom til det saakaldte Forlig, skulde der byttes, og saa kunde Gendarmerikorpset bruges som Byttepenge, som der maatte gives noget i Stedet for. For øvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem udtalte dette, at det er et Led i den politiske Kamp. Det var en Udtalelse, som var — jeg vil ikke sige mere ærlig, for det maa jeg vist ikke sige, men i alt Fald mere tiltalende end de Udtalelser, som vi hidtil have hørt, at vi ikke have haft Tid til at saa denne Sag drøftet, have beskæftiget os med den, men Tiden forslaar ikke. Det har det ærede Medlem flere Gang sagt, og jeg komplimenterer ham fra hans Standpunkt for den Ro, hvormed han har sagt det; ikke et Blink med Øjnene, ikke et Smil om Munden; med den mest skoiske Ro talte det ærede Medlem om, at Tiden strakte ikke til. Det er altsaa en heldig, en mere tiltalende Fremgangsmaade, naar den ærede Ordfører nu siger, at Korpset er et Led i den storpolitiske Kamp. Men saa staar det for mig: hvor længe kan det Led opretholdes? Vi ere enige om alle sammen, at det er en af de foreløbige provisoriske Love, og ogsaa om, at disse Love kunne ikke være til Evighed; de maa dog en Gang sige stop; enten paa den ene eller den anden Maade maa vi en Gang se, enten en Folketinget vil anerkende dem, eller Regeringen vil hæve dem. Det er nu det, jeg mener, om man ikke kunde saa

en Udtalelse fra den højtærede Røntseilspræsident om, hvor mange Aar der er Tale om, at saadan en foreløbig Lov kan gælde. Er der Tale om, at saadan en foreløbig Lov kan faa Hævd? Ja, jeg kender det ikke; der har jo været saa megen forfæstlig Tale om den ny Statsretsforlofning. Det er saamænd ikke godt at sige. Der er saa mange kuriøse Fortolkninger fremkomne, at man kunde tænke sig, at vi en Gang fik den Fortolkning, at en saadan Lov efter en vis Arrække kunde faa Hævd, at det er med den som f. Eks. med et Vindue ind til en Nabo eller med en Sti, man har benyttet i 20 Aar, at de saa Hævd, og saa vilde det ikke mere være en provisorisk men en endelig Lov. Er det Tilfældet, vilde jeg meget gerne ønske, at vi fik en Udtalelse i den Retning; men er det ikke Tilfældet — og jeg antager for øvrigt, at det ikke er Tilfældet — vilde jeg sætte megen Pris paa, at vi fik en Udtalelse fra den højtærede Røntseilspræsident om, hvormange Aar denne Lov skal blive ved at forelægges her i Tinget for ikke at blive fremmet. Det maa vi i det mindste alle være enige om, at ved Siden af, at den opretholder den storpolitiske Strid her i Landet, gives der, mine Herrer, ikke mere unyttige — og det mange Penge — ud end disse, og det paa en Tid, hvor vi veje hver Skilling, vi ellers give ud.

J. Pedersen: Jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa det foreliggende Lovforslags Realitet. Jeg har den Opfattelse, at de 6 Millioner Kr., som vi nu have anvendt til Gendarmene — indtil Iste April i Fjor var den samlede Udgift 5,338,724 Kr. 61 Øre — kunde have faaet en for Samfundet meget nyttigere Anvendelse, og jeg er fremdeles af den Mening, at Penge, der gives ud paa den Maade uden sammenstemmende Beslutning af Rigsdagens to Ting, ikke ere forfatningsmæssigt forsvarlige. Men disse Spørgsmaal ere drøftede saa tit og grundigt, at jeg antager, der vanskeligt derom vil kunne siges noget nyt. Dertil kommer, at det høje Ting jo for længst har opgivet at behandle denne Sag efter sin Realitet. Naar Landstinget behandler Sager efter deres Realitet, plejer det med Glid at fremme dem, for saa vidt det ikke undtagelsesvis foretrækker at forkaste dem. Men denne og de følgende Sager blive hverken fremmede eller forkastede af Landstinget, og det ligger naturligvis i, at det høje Ting har indset, at disse Sager ere af en ejendommelig skrøbelig Konstitution. De taale hverken at forkastes eller at fremmes. At de ikke taale at forkastes, i alt Fald ikke af